

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia   2022 r.

**w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy
Służby Więziennej**

Na podstawie art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, 1728 i 2448) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb przyznawania funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego:

- 1) za wysługę lat;
- 2) za stopień;
- 3) służbowego.

2. Kwotę dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się w stawkach miesięcznych i zaokrągla do pełnego złotego w górę, natomiast kwotę dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, ustala się w stawkach miesięcznych i zaokrągla do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

§ 2. 1. Ustalenia wysokości dodatku za wysługę lat dokonuje się na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych funkcjonariusza, na dzień przyjęcia do służby, chyba że z przepisów odrębnych wynika inny termin zaliczenia okresów służby i pracy wykonywanej przed przyjęciem do służby

2. Funkcjonariuszowi, na jego pisemny udokumentowany wniosek, ustala się wysokość dodatku za wysługę lat, uwzględniając okresy dotychczas nieuwzględnione lub nieudokumentowane.

3. Dokumentami potwierdzającymi wysługę lat są w szczególności:

- 1) akt mianowania, o którym mowa w art. 40 ust. 4 ustawy;
- 2) świadectwo służby;
- 3) świadectwo pracy;
- 4) wyciąg z książeczki wojskowej;

- 5) zaświadczenie właściwego urzędu pracy o okresach pobierania zasiłku dla bezrobotnych;
- 6) zaświadczenie o pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym;
- 7) zaświadczenie o ukończeniu studiów wyższych określające w szczególności: datę rozpoczęcia i zakończenia studiów, programowy czas trwania nauki, datę uzyskania dyplomu.

4. Do ustalenia wysługi lat, przypadku ukończenia studiów wlicza się:

- 1) w więcej niż jednej szkole wyższej lub na kilku kierunkach studiów – tylko jeden z tych okresów,
- 2) przed terminem przewidzianym w programie nauczania – okres do uzyskania dyplomu ich ukończenia,
- 3) studiów I stopnia i kontynuowania nauki na uzupełniających studiach II stopnia – oba te okresy

- w wymiarze korzystniejszym dla funkcjonariusza.

5. Do ustalenia wysokości dodatku za wysługę lat, w razie równoczesnego pozostawania w więcej niż jednym stosunku pracy albo równoczesnego pozostawania w stosunku pracy i kontynuowania nauki w szkole wyższej, wlicza się zakończone okresy pracy lub nauki, w wymiarze korzystniejszym dla funkcjonariusza.

6. Ustalając lub zmieniając wysługę lat, określa się łączną wysługę lat uwzględnioną przy ustaleniu dodatku za wysługę lat, jego procentową wysokość oraz datę, z którą upłynie okres wysługi lat uprawniający do wzrostu tego dodatku.

7. Ustalenie wysokości dodatku za wysługę lat w kolejnych latach służby następuje z urzędu.

§ 3. Wysokość dodatku za stopień ustaloną w stawkach miesięcznych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. 1. Wysokość dodatku służbowego ustala się kwotowo. Kwota dodatku służbowego nie może przekroczyć 60% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

2. Funkcjonariuszom pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej wysokość dodatku służbowego w wysokości do 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień ustala właściwy przełożony w sprawach osobowych.

3. Funkcjonariuszom pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej zgodę na ustalenie dodatku służbowego w wysokości przekraczającej 50%

otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień wyraża Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

4. Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej dodatek służbowy w wysokości przekraczającej 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień ustala Minister Sprawiedliwości.

5. Wysokość dodatku służbowego, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2, nie może być niższa niż:

- 1) 100 zł miesięcznie – w okresie służby przygotowawczej;
- 2) 200 zł miesięcznie – w okresie służby stałej;
- 3) 400 zł miesięcznie – w okresie służby stałej po złożeniu egzaminu na pierwszy stopień podoficerski;
- 4) 500 zł miesięcznie – w okresie służby stałej po złożeniu egzaminu na pierwszy stopień chorążego;
- 5) 600 zł miesięcznie – w okresie służby stałej po złożeniu egzaminu na pierwszy stopień oficerski.

§ 5. 1. Przy ustalaniu wysokości dodatku służbowego uwzględnia się:

- 1) na stanowiskach kierowniczych – prawidłowe wykonywanie obowiązków służbowych, rodzaj wykonywanych zadań i zakres ponoszonej odpowiedzialności, skuteczność w zarządzaniu posiadanymi środkami, terminowość i efektywność podejmowanych działań lub decyzji, umiejętność organizacji pracy, kierowania i sprawowania nadzoru, inicjatywę oraz zaangażowanie a także posiadane kwalifikacje i umiejętności wykorzystywane na zajmowanym stanowisku;
- 2) na pozostałych stanowiskach służbowych – prawidłowe wykonywanie obowiązków służbowych, w szczególności inicjatywę i samodzielność w realizacji zadań służbowych, terminowość i efektywność podejmowanych działań, posiadane kwalifikacje i umiejętności wykorzystywane na zajmowanym stanowisku, a także powierzenie nowych lub dodatkowych obowiązków służbowych lub wystąpienie innej istotnej zmiany warunków służby związanej ze zwiększeniem obowiązków, wymagającej zaangażowania funkcjonariusza w wykonywanie zadań służbowych.

2. W przypadku okresowego powierzenia nowych lub dodatkowych obowiązków służbowych lub wystąpienia okresowej, innej istotnej zmiany warunków służby wymagającej zwiększenia zaangażowania funkcjonariusza w wykonywanie zadań służbowych można ustalić dodatek służbowy na czas określony.

§ 6. Dodatek służbowy:

- 1) składa się z części ustalonej na podstawie § 5;
- 2) może składać się z części ustalonej zgodnie z zasadami realizacji podwyżki uposażeń funkcjonariuszy od 1 stycznia 2022 r.

§ 7. 1. Dodatek służbowy można obniżyć w razie zmiany lub ustania przesłanek, o których mowa w § 5 ust. 1 i 2.

2. Dodatek służbowy obniża się w razie:

- 1) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w prawomocnej opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej, nieprzydatności na zajmowanym stanowisku albo niewywiązywania się przez funkcjonariusza z obowiązków służbowych stwierdzonego w okresie służby stałej w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy – o 30% otrzymywanego dodatku służbowego;
- 2) prawomocnego ukarania funkcjonariusza, z uwzględnieniem ust. 3:
  - a) karą dyscyplinarną nagany – o 10% otrzymywanego dodatku służbowego,
  - b) karą dyscyplinarną ostrzeżenia o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku lub do służby w Służbie Więziennej – o 20% otrzymywanego dodatku służbowego,
  - c) karą dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia albo wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe wraz z obniżeniem stopnia – o 30% otrzymywanego dodatku służbowego,
  - d) karą dyscyplinarną wydalenia ze służby – o 50% otrzymywanego dodatku służbowego;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe z oskarżenia publicznego, lub umyślnie popełnione przestępstwo skarbowe albo orzeczenia prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych lub środka karnego zakazu wykonywania zawodu funkcjonariusza Służby Więziennej – o 50% otrzymywanego dodatku służbowego.

3. Dodatek służbowy ulega obniżeniu:

- 1) od najbliższego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiły przesłanki uzasadniające obniżenie tego dodatku, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 2) od dnia uprawomocnienia się kar dyscyplinarnych, których mowa w ust. 2 pkt 2;
- 3) od dnia uprawomocnienia wyroku w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 3.

4. Ponowne ustalenie funkcjonariuszowi dodatku służbowego z uwzględnieniem przesłanek, o których mowa w § 4, następuje pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu

zatarcia kary dyscyplinarnej, wydania pozytywnej opinii albo zmiany lub ustania przesłanek uzasadniających jego obniżenie.

§ 8. Obniżenie dodatku służbowego, o którym mowa w § 7 ust. 1 i 2, następuje z części dodatku służbowego określonego w § 6 pkt 1.

§ 9. W przypadku ustalenia wysokości dodatku za wysługę lat w trybie określonym w § 2 ust. 2, dodatek służbowy ulega odpowiedniemu obniżeniu z części określonej w § 6 pkt 2.

§ 10. Funkcjonariuszowi, wobec którego w dniu 1 stycznia 2022 r. jest wykonywana kara dyscyplinarna, dodatek służbowy może zostać ustalony od dnia 1 stycznia 2022 r. na podstawie § 6 pkt 2.

§ 11. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do wysokości dodatków za wysługę lat, dodatków służbowych oraz dodatków za stopień funkcjonariuszy od dnia 1 stycznia 2022 r., z zastrzeżeniem § 8, który ma zastosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Za zgodność

pod względem redakcyjnym i prawnym

Monika Walewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego

---

¹⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 2011 r. w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2044), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2022–2025”, o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2022–2025” oraz o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 2448).

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia ..... 2022 r. (poz. ...)

WYSOKOŚĆ DODATKU ZA STOPIEŃ

Lp.	Nazwa stopnia	Stawka miesięczna w zł
1	generał	2371
2	pułkownik	2160
3	podpułkownik	2002
4	major	1897
5	kapitan	1738
6	porucznik	1686
7	podporucznik	1633
8	starszy chorąży	1549
9	chorąży	1506
10	młodszy chorąży	1475
11	starszy sierżant sztabowy	1359
12	sierżant sztabowy	1306
13	starszy sierżant	1264
14	sierżant	1222
15	plutonowy	1200
16	starszy kapral	1179
17	kapral	1158
18	starszy szeregowy	1021
19	szeregowy	1000

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest aktem wykonawczym do upoważnienia ustawowego zawartego w art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 17 grudnia 2021 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2022–2025”, o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2022–2025” oraz o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2448), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Rozporządzenie reguluje warunki i tryb przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej dodatków do uposażenia zasadniczego o charakterze stałym, w szczególności wysokość tych dodatków i sposób ich obliczania, a w przypadku dodatku służbowego, o którym mowa w art. 58 w ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, także warunki jego obniżania, uwzględniając zakres obowiązków służbowych realizowanych przez funkcjonariuszy i ich specyfikę.

W projektowanym rozporządzeniu przyjęto zasadę, iż ustalenie wysokości dodatku za wysługę lat co do zasady dokonuje się na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych funkcjonariusza, na dzień przyjęcia do służby.

Zmiana wartości przewidzianych w załączniku do rozporządzenia, w stosunku do obecnie obowiązujących, jest konsekwencją podniesienia wysokości dodatku za stopień wszystkim funkcjonariuszom o kwotę 208 złotych.

W § 4 ust. 1 projektowanego rozporządzenia przyjęto koncepcję podwyższenia maksymalnej kwoty dodatku służbowego, jaki może otrzymywać funkcjonariusz Służby Więziennej. Dotychczasowa regulacja stanowiąca o wysokości dodatku służbowego, który nie może przekroczyć 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień, jest niewystarczająca do realizacji celu motywacyjnego dla funkcjonariuszy. Podwyższenie maksymalnej wysokości dodatku służbowego do 60% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień, tj. o 10%, ma na celu między innymi zatrzymanie odpływu kadry, głównie funkcjonariuszy posiadających od 15 do 25 lat stażu służby w Służbie Więziennej. Mając na uwadze konieczność kształtowania właściwej relacji dodatków służbowych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w ramach polityki kadrowej, przyznanie dodatku służbowego w wysokości przekraczającej 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień, wymagać będzie zgody Dyrektora Generalnego

Służby Więziennej. Przewiduje się też, iż Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej dodatek służbowy w wysokości przekraczającej 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień ustalać będzie Minister Sprawiedliwości.

W § 5 ust. 1 wskazano przesłanki, które muszą być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wysokości dodatku służbowego zarówno na stanowiskach kierowniczych, jak i na pozostałych stanowiskach służbowych. W § 5 ust. 2 wprowadzono możliwość ustalenia wysokości dodatku służbowego na czas określony w przypadku okresowego powierzenia nowych lub dodatkowych obowiązków służbowych lub wystąpienia okresowej, innej istotnej zmiany warunków służby wymagającej zwiększenia zaangażowania funkcjonariusza w wykonywanie zadań służbowych.

Wprowadzenie regulacji § 6 wynika z przyjętej koncepcji realizacji podwyższenia uposażeń funkcjonariuszy, składającej się z 3 komponentów, tj. dodatku za wysługę lat, dodatku za stopień służbowy oraz dodatku służbowego. Powyższe zakłada możliwość wzrostu dodatku służbowego w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą podwyżki w wysokości 624 zł, a sumą dodatku za stopień w wysokości 208 zł i ustaloną wysokością dodatku za wysługę lat w związku z doliczeniem okresów służby i pracy cywilnej do wysługi lat, w sytuacji, gdy ta różnica będzie większa niż zero złotych. Wysokość dodatku służbowego określonego w § 6 pkt 2 projektowanego rozporządzenia nie może przekroczyć kwoty 416 zł brutto na etat.

W § 7 określono przesłanki, których zaistnienie powoduje konieczność obniżenia dodatku służbowego, a w przypadku orzeczenia prawomocnie kary dyscyplinarnej, wskazano procentową wartość, o którą nastąpi obniżenie dodatku służbowego. Obniżenie dodatku służbowego na podstawie § 7 nastąpi wyłącznie z części motywacyjnej dodatku służbowego, o którym mowa w § 6 pkt 1 rozporządzenia.

W § 10 uregulowano możliwość, na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia, ustalenia funkcjonariuszowi dodatku służbowego od dnia 1 stycznia 2022 r., wobec którego w dniu 1 stycznia 2022 r. jest wykonywana kara dyscyplinarna. Konieczność takiej regulacji wynika z przyjęcia wskazanej wyżej koncepcji realizacji podwyższenia uposażeń funkcjonariuszy.

Środki finansowe na realizację podwyżki uposażenia do 1 stycznia 2022 r. w postaci dodatku za wysługę lat, dodatku za stopień służbowy oraz ewentualnie dodatku służbowego zostały zabezpieczone w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony

Państwa w latach 2022–2025”, o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2022–2025” oraz o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2448), jak również w ustawie budżetowej na rok 2022, która ustanowiła na poziomie 4,4% wskaźnik waloryzacji w sferze budżetowej.

Biorąc pod uwagę, że projektowane przepisy będą obowiązywały od dnia 1 stycznia 2022 r. oraz potrzebę niezwłocznego wypłacenia uposażeń w podwyższonej wysokości zaproponowano, aby przedmiotowe rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Zauważenia wymaga, iż aby zakładany cel podwyżek dla funkcjonariuszy Służby Więziennej został osiągnięty, zmiany projektowane w przedmiotowym akcie prawnym, w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wielokrotności kwoty bazowej, stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości zmieniającym rozporządzenie w sprawie uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej, muszą wejść w życie jednocześnie.

Wejście w życie rozporządzenia z dniem następującym po dniu ogłoszenia nie spowoduje skutków negatywnych dla adresatów aktu prawnego ze względu na korzystny charakter tej regulacji. Tym samym zastosowane rozwiązanie, mimo retroaktywnego charakteru, nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205).

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.